

Fő

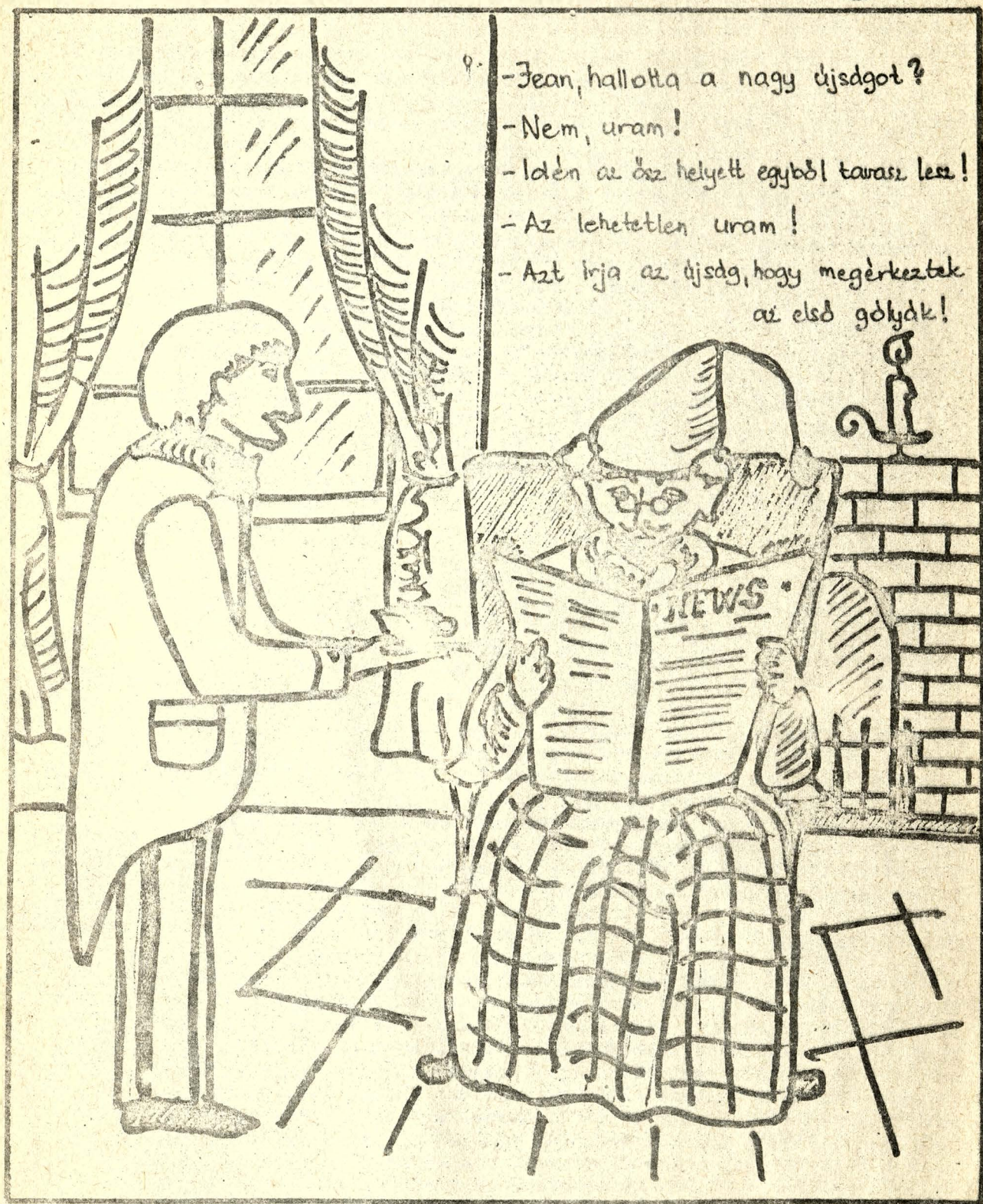
— 4 —

KLUB KÖZLÖNY

Az MKKE klub kiadványa

(1988) 09.

1983

- Jean, hallotta a nagy díjsdgot?
- Nem, uram!
- Isten az ősz helyett egyből tavasz lesz!
- Az lehetetlen uram!
- Azt írja az díjsd, hogy megérkeztek az első golyók!

BÜCSÜÜZENET A BARÁTOMNAK

Emlékszel? A napokban beszélgettünk, s te olyasmiket kérdeztél: van-e értelme ennek az egésznek, ennek az egyetemnek, mivel érdemes itt leginkább foglalkozni, jó-e az, ahogyan te most az "egyetemi életet" éled? Sok minden eszembe jutott ekkor.

De a lényeg, a legfontosabb, amit - mint már "perceken belül" végző, ezt az életformát abbahagyó ember - Neked és mindenki másnak őszinte szívvel mondhatok, az tulajdonképpen csak egy mondat: Vigyázz, nehogy ez a négy-négy és fél év kicsússzon a kezeid közül! Tényleg csak ilyenkor, a vége felé jön rá az ember, hogy micsoda remek lehetőségeket kínál ez a néhány egyetemi év, s hogy nemcsak szólam, sőt, nagyon is súlyos igyzzság az, hogy soha többé nem lesz időd magaddal, és a világgal annyit foglalkoznod, mint most, amikor viszont tényleg "csak ez a dolgod."

Nincs annál elszomorítóbb, mint látni azokat az /általában jószándékú lelkiismeretes/ igazi diákokat, akik nap-mint nap végig ülnek a maguk 6-8 óráját, utána napközben /vagy hétvégén/ igyekeznek minden órára minden tárgyból "megtanulni a leckét", becsületesen felkészülni, aztán félév végén levizsgáznak és a következő félévben ugyanezt kezdik előlről -, egészen a diplomáig. Fogalmuk sincsen arról, hogy csütörtökön a klubban Nyers Rezső vagy Bácskay Tamás, szerdán a szakkolégiumban Kornai János vagy Huszár István beszélt a magyar gazdaságról; hogy a ker. kari politáborban Ónody György tájékoztatott Iránról, hogy kedden a Kinizsiben Balogh Sándor tartott remek előadást a Rajk-perről és 56-ról; hogy olyan tanszékek vagy olyan témájú tantárgyak is léteznek, mint "tájékoztatás a külpolitikában", mint "filmforgalmazás", mint a "fejlődő országok ideológiája, gondolatvilága" és így tovább; hogy száz meg száz embert ismerhetnének meg általában, és az éppen meglévőknél biztos jóval többet közelebből, ha arra is időt fordítanának, hogy néhány társukkal együtt valami közös dologban részt vegyenek; újságot csináljanak, középiskolásokat tanítsanak, elsőévesekkel foglalkozzanak, építőtáborokat szervezenek és még mimindent nem mondtam?!

Ők azok, akik erről semmit, vagy csak nagyon keveset tudnak, csak arról, hogy 8-tól 10-ig szervezés előadás van a II-ésben, és mire netán feleszmélnének, mire ritmust váltanának, már nem lehet, már megint jönnek a vizsgák - elröpült a négy év és semmit nem használtak ki abból, amiről az imént azt mondtam: itt a soha vissza nem térő alkalom, hogy minden lehetőséggel kifejlesszük-gazdagítsuk magunkat és egymást.

Lepereg róluk az egyetem - ezzel az erővel levelezőn is elvégezhetnék, közben még legalább pénzt is keresnének. Nem, nem lehet túlságosan siettetni, a természetesnél gyorsabb ütemben akarni a "sokmindent", mert ha idő előtt teszed, kicsúszik a talaj a lábad alól. De viszont vigyázz ha belefeledkezel az egyszerű hétköznapiakba /az is hajtja ám az időt... ZH-k jönnek-mennek, tudod.../ -máris itt az államvizsga. És te lemaradtál valamiről - egy nagy-nagy lehetőségről. Erre vigyázz!

Csak hogy ez még nem minden. Az sem mindegy hogyan vigyázol! Régi, az eddigieket "összefoglaló" aforizma: "vigyázz, nehogy a tanulás az egyetemi élet rovására menjen! Mamár azonban arra is rájöttem, az sem egy okos dolog, ha ezt a kettőt így mereven szembeállítjuk. Sőt, mondhatnám: egyértelműen hamis okoskodás ez. Az én képletem má már a "számomra értelmes", és az "elkerülhetetlen" oldalak szembeállítására bomlik.

Tu dod, első-másodikban szinte mindenkin erőt vesz az a /természetes/ betegség, hogy szeretné csinálni valamit /anélkül, hogy az imént felsorolt dolgok közül túl sokat ismernének. Egyszerűen a tenniakarás igénye hajtja őket/, és éppen ezért igyekeznek minél többet megismerni, elvállalni, kipróbálni. És közben - anélkül, hogy gondolnának rá - látszólag szemben találják magukat a "tanulás vagy egyetemi élet" dilemmájával - s végül is igen sokaknál az egyetemi élet kiütéssel győz ... Ők lesznek azok akik végül is csak az utóbbiban élnek, akik mindig mindenben részt vesznek, mindenbe belekapnak, Ők az intézményesített nyüzsgők". a "hivatásos mozgalmárok - és akik csak a félév végén, a vizsgaidőszakban érte ülnék először, hogy mit is kellett volna tanulni az előző félévben... És gyakran akkor sem lehet már kimászni ennek sodrából, amikor esetleg megpróbálnád. Ismertem olyan srácot, akit egy idő után látszólag komolyan érdekelték konkrét témák, foglalkozott is velük, de mielőtt még igazán megismerte, megértette volna őket, felemésztette figyelmét, energiáját és főként idejét az a sok egyéb, amit még emellett elvállalt, és amit még emellett elvállalt, és amit már "menet közben" nem tudott "látni".

Igen, sokan vannak, akik - különösen a kezdeti években - szenvedélyesen keresik a helyüket az egyetemen, lényegében keresik önmagukat-, és csak nagyon kevesen tudják ezt torzulás nélkül megoldani. Kinél-kinél hajlam és vérmérséklet szerint általában valamelyik oldal végülis erősebb lesz /mint ahogy olyan is van, akinél a "helykeresés" megreked egy szűk haveri kör, a délutáni sörözések szintjén. Végül is az "egyetemi élet" nemcsak programokat kínál, - egy életformát is jelent, ami a nagyobb szabadság, több idő lehetőségét is magában rejti, s van akinek ez a szabadság a legfontosabb /-, és csak amikor az egésznek vége már, amikor kézzel-foghatóvalóság lesz az "egyetem-vég" csupasz ténye, akkor érzik igen sokan, /persze korántsem mindenki/hogy valamiről megintcsak lemaradtak, valami hiányzik, valami kimaradt belőle.

És már csak emiatt is torz és hibás így feltenni a kérdést: tanulás vagy egyetemi élet?

Hogy akkor hol a megoldás? Arra törekedj, az legyen az iránytűd, hogy önmagad és az egyetem nyújtotta számtalan lehetőség sűrűjéből próbáld meg kihalászni azt, ami téged leginkább érdekel, amivel a legszívesebben foglalkozol. A legfontosabb lépés, hogy magadban próbáld fokozatosan letisztítani egy igényt, egy érdeklődést valami irányt, és igyekezzél aköré csoportosítani mindent - a tanulást is!

Sok mindenért lehet szídni az egyetemet. A lapos előadásokért, a netán színvonal-talan, unalmas szemináriumokért, a nyakatekért, özönvíz előtti jegyzetekért. Mégis van egy hallatlanul nagy előnye: önmagában az, hogy VAN! Hogy hasonszőrűekkel vagy összezárva, ahol a legkülönbözőbb témákkal megismerkedhetsz és azt akár azon me- gében a többiekkel is megbeszélheted. Hogy van egy könyvtár, ahova bármikor beme- hetsz, és egy csomó okos könyvet, cikket elolvashatsz. Hogy igenis vannak igényes oktatók akiket megkereshetsz, és akik rengeteget segítenek neked. Is hogy igenis létezik néhány élményt nyújtó előadás is! /és hozzáazza a rengeteg "kiegészítő" prog- ram - vitaklubok, vendégelőadások, zártkörű vetítések - amelyekről eddig szó volt. /De ha mindez nem is lenne: önmagában az a tény, hogy megvan rá a lehetőség /idő és helyed/ hogy egy kicsit saját fejed után is magadat gyarapítsd - ez a tény mindennél többet ér.

A kulcs pedig benned, magadban van. Mi érdekel? Ezt próbáld kiismerni magadból. Is igyekezzél minél több ilyen tárggyal foglalkozni! Is azt tanuld is! Járj be a könyvtárba, keress hozzá újságokat, irodalmat - érteül hozzá, az se "baj", ha TDK-t írsz belőle. Is ne vállald el véglegesség nélkül mindent, csak ami ezt vala- mit segíti. De azt viszont igen! Is ne fogadj el fenntartás nélkül minden pla- kátolt programot. Csak elsősorban azt, ami a "témádhoz" valahogy illeszkedik. Azt viszont feltétlenül! Menjél el rá, hallgass meg, nézd meg -, lépjél ki a tankönyv kereteiből!

Nem ismétlem el huszadszor -, hisz a lényeg ugyanis csak ennyi: keresd a témád, és "műveld" is azt. Is csak emellett végezd el az "elkerülhetetlen" teendőket /to- vábbi tárgyakat, feladatokat, stb./ de több energiával, mint amennyi feltétlen kell, de annival azért igen. Végül is megszabadulni nem tudsz tőlük, és talán nem is mindig leszontalan foglalkozni velük. /Gyakran utólag jön rá az ember./ Mindenesetre kár miattuk az átlagodat rontani /össztudás, AIESEC, stb./, azt pedig már gondolom mondanom sem kell, hogy önmagad ellen felesleges és kivédhető vétek, ha egy olyan tárgy miatt kényszerülsz főlévet ismételni, amit nem is szeretsz. Nem elég, hogy nem érdekel, még keresztbe is tesz neked....

És még valami /köz hely, de nagyon igaz/: tanulj meg gazdálkodni az időddel! Végül is felsőbb éven sem az idő lesz több, csak annyi történik, hogy megtanulsz olvasni, jegyzetelni, dolgokat hamar megemésztetni -, egyszóval "egyetemistául" ta- nulni. De hogy a következő időföbblettel mit kezdessz, az már teljesen rajtad áll. Nem azt mondom, hogy oszd be minden percét, csak tanjál szelektálni. Vedd meg a fontosabb újságokat - de ne akarjál belőle minden könyvből belválni. Az pedig már végképp szabályos "ankitolás", ha csak a tv-nézés miatt ülsz le nap-mint nap a készülék elé. Vagy egy másik példa; rettentően fontos, hogy széleskörű, válto- zatos emberi kapcsolataid legyenek. De ne állj le lépten nyomon mindig-mindenhol /folyosón, büfében, könyvtárban/ diskurálni. Ha az volt a célod, hogy elolvass egy cikket, akkor azt pillanatnyi pletykálás kedvéért ne add fel. Inkább beszél- jetek meg egy időpontot, amikor majd folytatjátok. Ne hagyd, hogy az idő szétfoly- jon a kezedből; érezd, hogy uralod vagy a helyzetnek.

Tulajdonképpen ezt a hosszú monológot azért is éreztem fontosnak elmondani, mert valahol itt van a gyökere annak a kérdésnek is; hogy lehet a legjobban védekezni a konvencionális élet ellen? Az igazság az, hogy végül is -konkrétan- nem tudom. Azt viszont tudom, hogy bármennyire is külön világ az egyetem -valójában már maga az életünk. Nem egy kortársunk már évek óta dolgozik, családjá van és a hátralevő évtizedekben egyre kevesebbet fog változni. Mi csak látszólag vagyunk mások. Valójában amilyen életstílus, tulajdonságok kialakulnak, itt és most bennünk, azok többé-kevésbé megkövesednek az egyetem utánra is. És ezért nem mindegy hogy hol és hogyan fogod meg azokat a bizonyos arányokat. Hogy ráállsz a csendes és szorgalmas jótanuló stílusra /s innen minden bizonynyal egyenes út vezet a konvencionális "Csillag Hajnalkához"/, netán szétszóród magad a hirtelen felfedezett egyetemi élet sokféleségében/ és ez történhet akár csak a már emlegetett sörözések szintjén is/, vagy fokozatosan megéledsz magadban egy folyamatosan érdeklődő, nyitott embert, aki tudja, hogy mit akar, mire kíváncsi, s az a sokminden, amit csinál, csupán ugyanannak a lényegnek a sokfélesége, színes mozgásformája.

Tulajdonképpen csak ennyit akartam Neked mondani.

ISMERKEDEÉS

Fóris György

Én is, Te is, Ő is.

Az elsős nem csinál semmit, csak egyfolytában ismerkedik. Először a gondolattal, hogy egyetemista, utána magával az egyetemmel, majd fokozatosan a csoporttársai-val. Persze mindenki másképpen. A talpraesett fiú azon mód beszélgetésbe elegyed a lányokkal, amire ők többféleképp reagálnak. Igazi elutasításban nem részesítenek senkit, de egyenlőre nehéz kellemes, bőbeszédű, beszélgetőpartnert találni a másik nem soraiból.

Az "egyenmű" párbeszédnek már sokkal előrehaladottabb állapotban vannak, bár még a fiúknál gyakran jön elő a katonaság, a lányok pedig még a régi barátságokat erősítik. Egy a közös, hogy mindenki szeretne barátkozni csak nem mindenki mer. Hála a golyatábornak, a hangulat azért kezd kialakulni, a programokat érdektelenség helyett buzgó kíváncsiság kíséri. Az egy-egy programot almulasztók csalódottan hallgatják a többiek másnapi élménybeszámolóját. Az elsős héten töményen

kapjuk az ismerkedés szírumát, minden ember, tevékenységcentrum híveket, új tagokat próbál megnyerni magának.

Új év, új fogadkozások, tervek, ilyenkor a felsősök is ismerkednek egymással, az új csoporttal, az elsősökkel, az egyetemen megjelenő új elképzelésekkel. Sőt, most magával az épülettel is ismerkedést kell kezdeni, a frissen festett falak között az öregek kutató szemmel nézegetik a táblákat az ajtókon.

Visszatérve az alapgondolathoz az egész folyamatot - amelynek valójában spontánnak kellene lennie - igyekeznek instruktörök felgyorsítani. Szerepük ebből

a szempontból nem hálás sokszor az elsősök számára is kényelmetlen, de azért a tapasztalatok alapján írhatom, hogy a cél szentesíti az eszközt, s végül szerencsésen alakulnak a dolgok.

-X-

JEGYZETBÖRZE !!!

MINDENTÉLE HASZNÁLT, POROSODÓ JEGYZETEDET

KERESD MEG, ÉS HOZD EL!

IDŐ ÉS HELY MEG ISMERETLEN,
DE MÁRD IDŐSEN SZÓLUNK!

A Klub-közlöny idei első, rendhagyó számát tartjátok a kezetekben. Korábban jelantkezünk, mint szokásosan, amit két dolog is indokolhat; egyrészt bíztatás magunknak és esetleg nektek is, hogy hiába a rekonstrukció, hiába van helység nélkül a klub, a közlöny legalábbis, amíg rajtunk mulik, megjelenik, másrészt szeretnénk minél előbb bemutatkozni az elsősöknek és azoknak, akik még véletlenül nem találkoztak volna velünk.

Az újság tartalmára részletesen itt nem érdemes kitérni, hisz az egyértelműen kiderül, ha végiglapoztok pár példányt, hogy minek is jelenik meg ez a kiadvány.

De mégis, röviden!? Mindaz, ami érdekel és talán érdekelhet minannyiunkat, akik erre az egyetemre járunk, mert valószínűleg nem az egyetlen közös bennünk, hogy egy / öt-hat / helyen tanulunk.

Amiről inkább beszélne nektek ez a cikk, az az, hogy hogyan is készül ez az újság. Elég sokan vagyunk, akiknek több - kevesebb köze van ahhoz, ami ezen a néhány oldalon megjelenik, Hétfőtől csütörtök délutánig gyűjtögetünk, gépelünk, vitatkozunk, és úgy általában rakjuk össze azt a par olcalt, ami következő hét kedden - szerdán megjelenik a sokszorosítás gyorsaságától függően. Persze ez még nem mesél arról, a hangulatról, ami a most sajnos nem létező / hogy mikor és hol lesz még számunkra sem világos, egyelőre a közművelődési titkárság előtti szobába fészkeljük be magunkat / "közlöny irodánk"-ra jellemző.

Amit most és remélhetőleg az év során hetente a kezetekbe kerül egy közösség együttdolgozásának az eredménye, még ha a cikkek végén más-más név van aláírásképpen, napközbeni vitáink, az egyetemen töltött időnk eredménye.

És, ami miatt valójában megszületett ez a cikk, az az, hogy ti is betévedjétek hozzánk.

- AKIK AZ ÚJSÁGOT KÉSZITIK -

* * *

A testnevelés tanszék egy nagyon jó kezdeményezéséről tudunk hírt adni. Az elsőéves lányok számára lehetőséget teremtettek, hogy a kötelező tornaórákon a manapság oly divatos aerobik módon mozgathassák meg testüket. A nálunk ZG-nek keresztelt / zenes gimnasztika / módszer bevezetésével valószínűleg a legkedveltebb órák közé kerül a testnevelés. Sajnos azonban a meghirdetett létszámok jóval alatta maradnak az igényeknek és így az erősen vitatott jelentkezési módszerrel súlyosbítva ez nagyon sok lány számára végül csak egy elehetetlen vágy maradt. Remélhetőleg a valós érdeklődést felmérve a tanszék megteremti a többiek számára is, hogy részt vehessenek az aerobik tornán.

* * *

FILMKLUB

A KÖZGÁZ Filmklub időtlen idők óta létezik, Rengeteg jó filmet vetítettünk az első előadásban "Filmháza" jelleggel. Ebben az évben módunk nyílt, hogy kibővítsük a tevékenységünket, így létrehoztunk, egy amatőr-film-studiót, amely a Veres Pálné utcai épületben kapott helyet. Ez egy nagyszerű lehetőség, hogy valódi klub jöjjön létre, amelyet tartalommal nekünk kell megtölteni. Itt az érdeklődők később filmet is csinálhatnak, de a tervek szerint a klub működése nem fog kizárólag a filmekre korlátozódni.

Ezen kívül szándékozunk "hagyományos" filmklubot is indítani, de itt még sok a megoldatlan technikai probléma. Részletekről később értesítünk mindenkit. Nyitott érdeklődő fiatalok aktív közreműködését várjuk! - Czabán György -

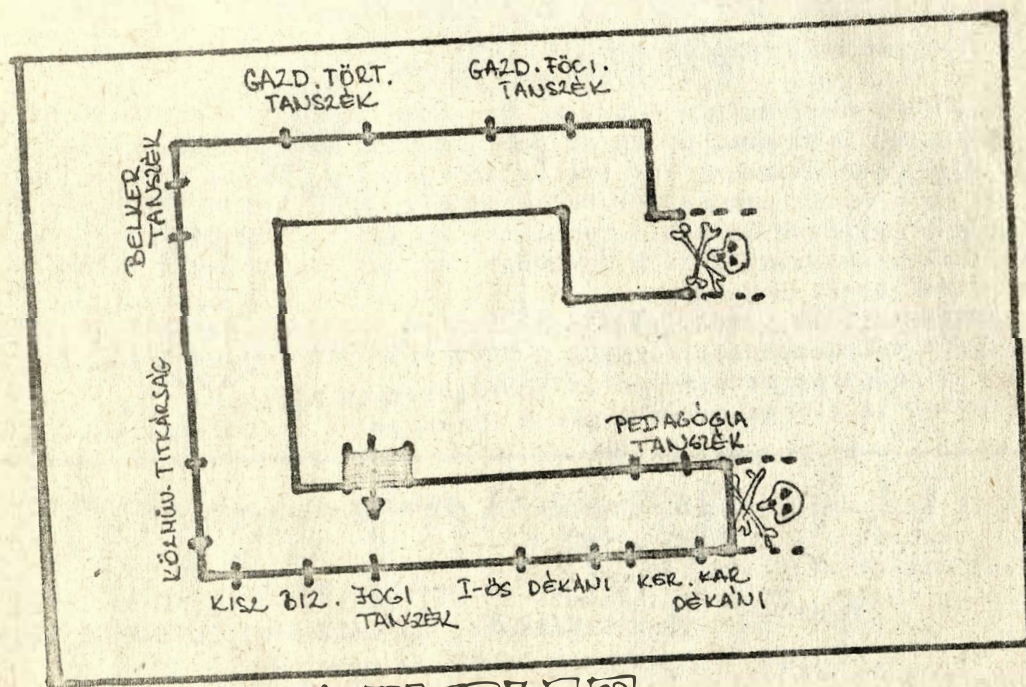
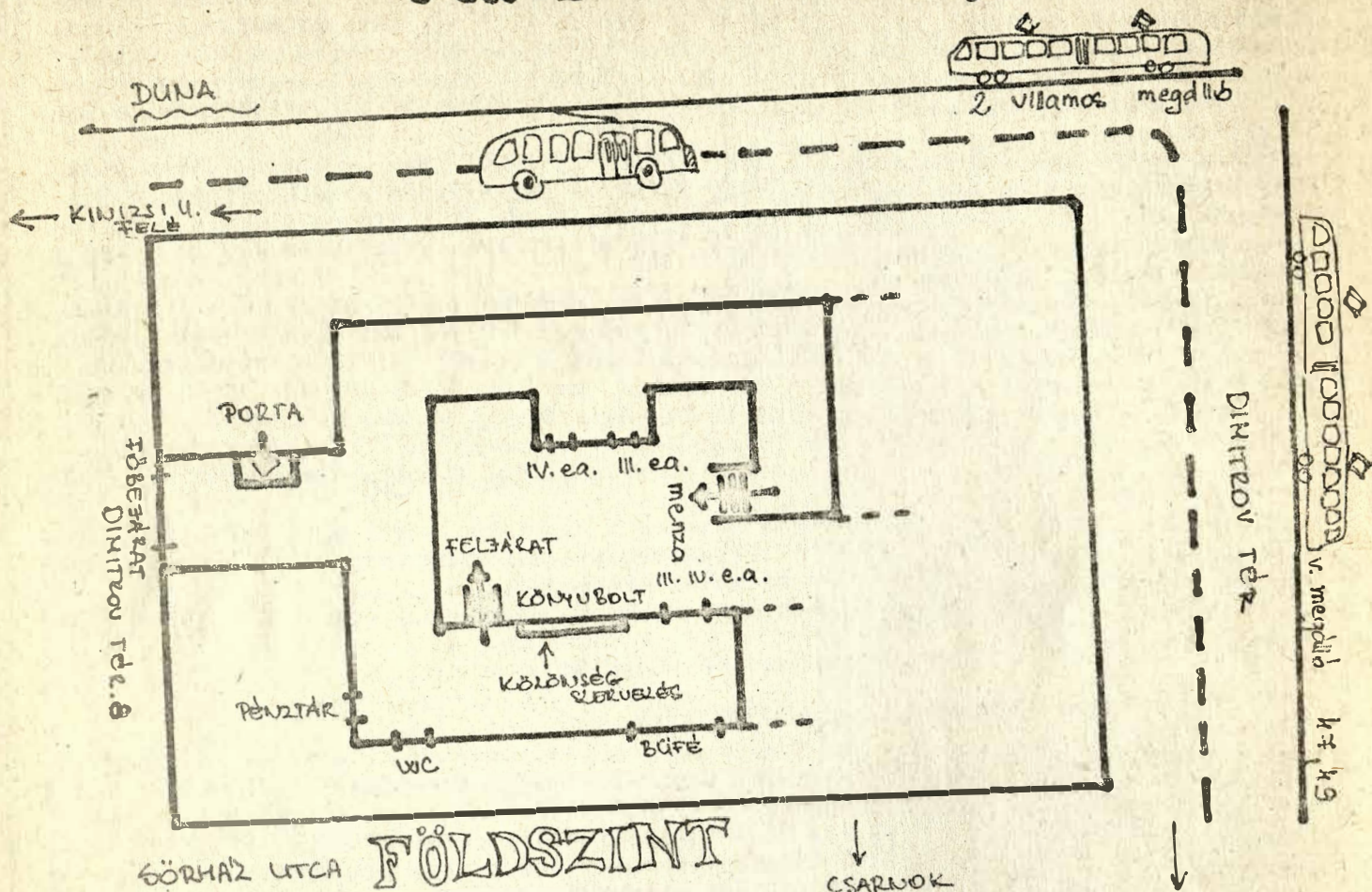
KÉSZÜLT: Az MKKE házi sokszorosító üzemében 1 000 példányban

FELELŐS KIADÓ: Kovácsné Andikovszky Irén

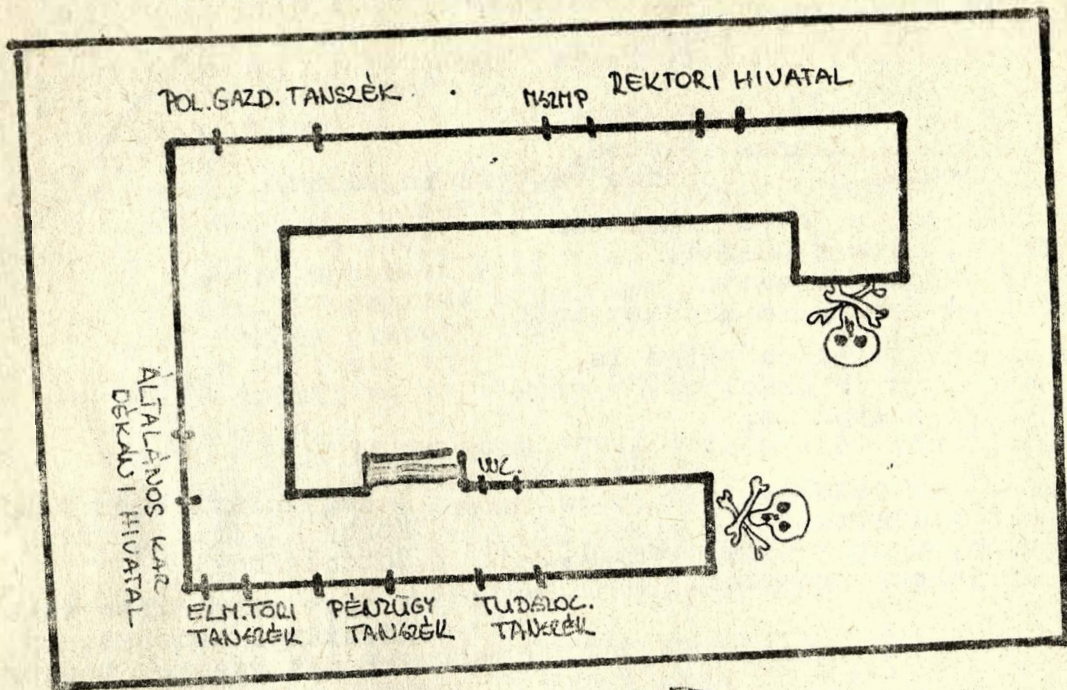
FELELŐS SZERKESZTŐ: Botka Zoltán

KÉSZÍTETTEK: Balog András, Deák Éva, Fekete Erzsi, Fóris György, Házi Irén, Jávorfai Éva, Németh Teréz, Orbán Annamária, Szalai Noemi, Ujlaki György, Vági Marci, Wiltschkó Viki, Havasi Nóra.

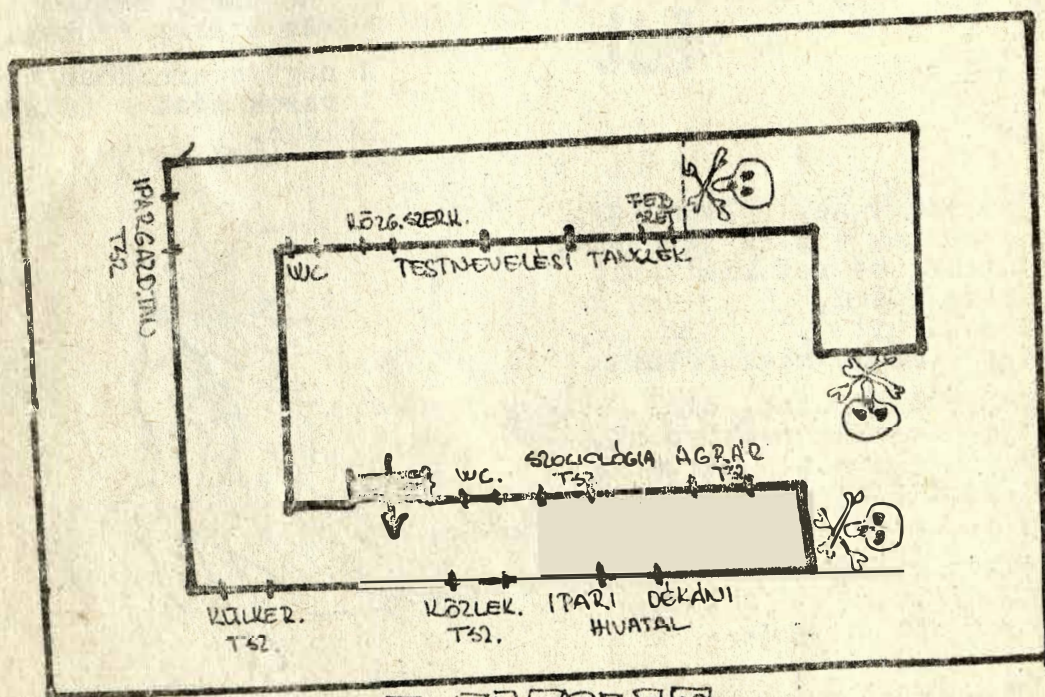
TÉRKÉP MINDAZOKNAK, AKIK

NEM TUDJÁK MI ÉS HOL VAN ?

2. EMELET

3. EMELET

VEZÉLY,
NE
MENJ
TOVÁBB

Ujlaki György
Wiltshkó Viktor

Szép szabad vers

Már felejttem gömböly-friss testedet,
melyen annyit járt kezem,
S nem jár már rajt,
Csak néha az eszem.

A szád, mely oly rosszul csókolt,
hogy bántott is kicsit.
A szemed, mely lángolt, égett, kért,
mert szeretett.
S máig nem értem, hogy miért.
S balzsamos, tiszta illatod,
mely mindig halk, csöndes vágygal fogadott.

Én csak puhan, ovva sámittam
mire voltál oly büszke,
Lágy, finom melledet,
mitől az boldog, s kicsiny lett.

És lassan feledlek téged is,
A nevetésed, a mosolyod,
s gyöngé szavad is,
melyből nem volt sok.

Rosszul szeretted,
Menned kellett,
S látod, most egyedül vagyok,
Kicsi lány, hiányzol.

Az első

Röpösen túl

Már régen nem voltam így,
Szeretnék kicsit játszani,
Nagyot, bátrát kiáltani,
Aztán futni,
Menekülni,
Végül mégis megkerülni.

Verekedni, ütni, ölni,
Kezem vérben megtörölni,
Fogam élő húsba mártani,
S rögtön tovább vágatni,
S magam soha már nem áztatni.

Aztán csöndben megülni,
Kicsit elcsöndesülni,
És futni tovább...

- VINCE -

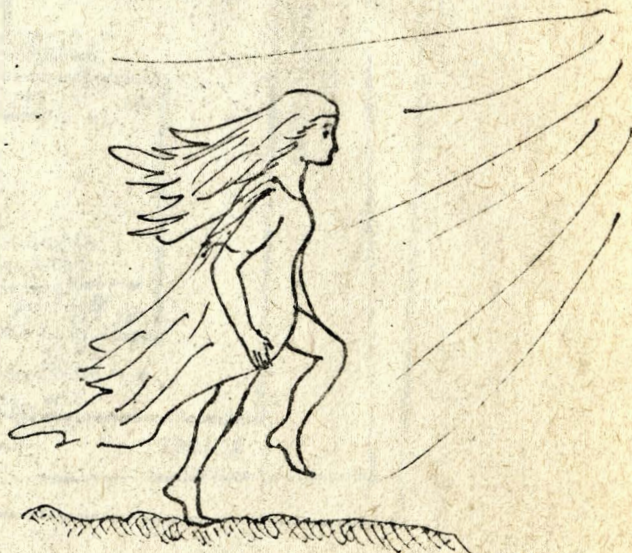
A nagy csarnokban vakok járnak
Körbe - körbe járnak,
Botorkálnak.

A nagy csarnokban vakok járnak,
Kezeikkel hadonásznak,
Behunyva szemmel hadonásznak.

A nagy csarnokban vakok járnak,
Valamit kiabálnak,
Valamiért kiabálnak,

Fülükben dugó:
Nagy a lármá,
Kezükből bunkó;
Az ütések fájnak.

A nagy csarnokban vakok járnak,
A vakok közt a félszemű;
Különc.

Kedves Elsős!

Ezúton tudatom veled, hogy ezen a héten /szept. 26-30/

ELSŐSÖK HETE

lesz az egyetemen. Ez lesz az első alkalom, hogy a különböző egyetemi szervezetek / pl. énekkar, AIESEC, klub, stb. / lecsapjanak rátok és megpróbáljanak tagjaik közé szervezni benneteket. Bizonyára már a könyöködön jönnek ki a tájékoztatók és eligazítások, de azért érdemes elmenni ezeknek a társaságoknak az első megbeszéléseire, ahová az elsősöket is meghívják; lehet, hogy találasz közöttük kedvedre valót, amit te is szívesen csinálnál. Ha találkozol egy plakáttal, jól nézd meg!

De ez még nem minden. A héten minden este /7 órától/ lesz valamilyen program, elsősorban elsősöknek /másodszorban mindenkinek, aki eljön/

Először is hétfőn hatalmas buli lesz Törökbálinton a kollégiumban. A program: diaporáma, utána közös játék, ami valószínűleg discoba terkollik. Sajnos a bulit 11-kor abba kell hagyni, mert a kollégiumban nem lehet aludni, és az utolsó busz 11.20-kor indul Törökbálintról.

Kedden a Holnap lesz című szellemes magyar filmet nézhetitek meg a Ráday kollégiumban.

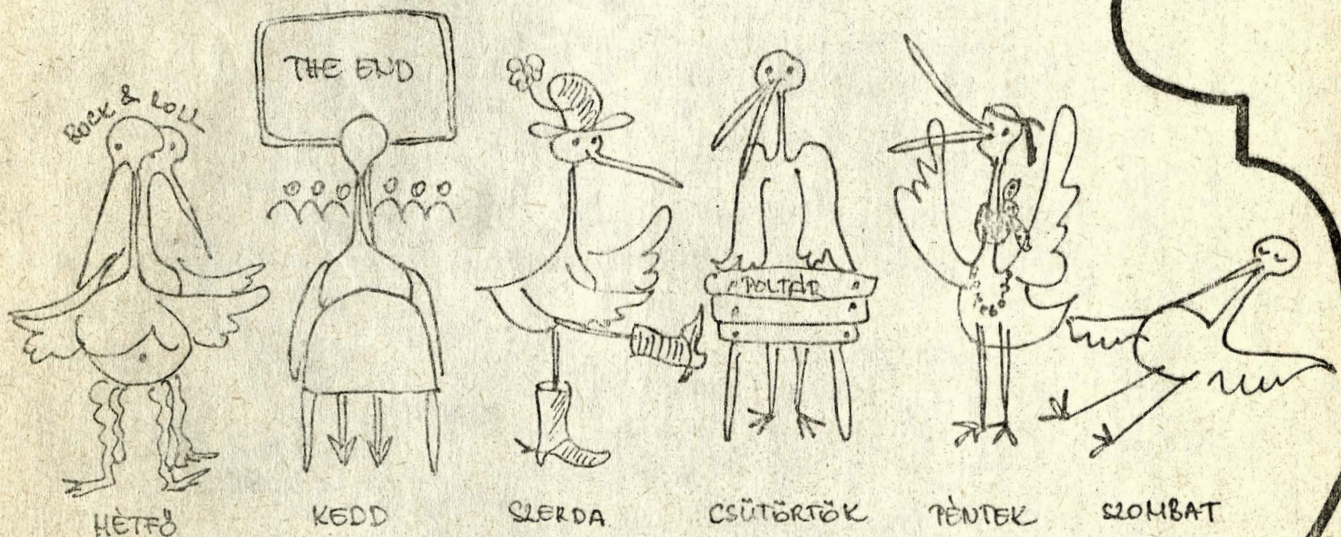
Szerdán este szintén a Rádayban az énekkarunk műsorát hallgathatjátok meg, 8-tól pedig a néptáncscsoport lép fel, ami olyan ritka esemény az egyetemen, hogy feltétlenül érdemes megnézni. Utána pedig magyar és görög tóncház, tánc tanulással.

Csütörtökön este valószínűleg Poltár /politikai vitakör/ lesz /szintén a Rádayban/. Azért csak "valószínűleg", mert az előadó személye még nem biztos, de plakáton időben közhirrre fogják tenni.

Pénteken a Ráday Klub az összes elsőst meghívja egy ingyen koncertre. A fellépő együttesek pontos névsora még ismeretlen, de erről is majd plakátok tájékoztatnak.
/utólagos értesítés: 100 főtől kezd / lesz /

Egyelőre ennyi. Jó szórakozást!

- Deák Éva -

PROGRAMAJÁNLAT

BME R-KLUB: Medgyesszai Béla Alkohol c. fotókiállítása
26-án 19-kor R-zene, /Video filmek, zene, beszélgetés/

SZKENE IRODALMI SZINPAD: 26-27-én 19-kor Kaposvári Csiky Gergely
Szinház vendégjátéka
29-én 19-kor BME pantomim mozgásszínház
Kaffka: Az átváltozás

EICER: okt. 1-én Góly hajókirándulás
Találkozás: 8-kor Vigadó- téren innen irány Visegrád
este utazás vissza /különböző programok, vetélkedő,
discó stb/

EÖTVÖS KLUB: Csütörtök 19-kor Nostalgia klub

26-án 19-kor ELTE JOGGI KAR / Egyetem tér 1-3/ 1. em. aula
CORO POLIFONICO MALATESTIANO énekharangversenye
/Fano, Olaszország/
reneszánsz kórusmuzsika

KORUNK ZENÉJE A Budapesti Zenei Heteken 1983. október 1-10.

okt. 2-án 1/2 8-kor a Zeneakadémián
ENSEMBLE MODERN /Köln/

okt. 3-án 1/2 8-kor a Zeneakadémián
UJ ZENEI STUDIO Közreműködik: Rácz Zoltán /ütőhangszer/

okt. 8-án 1/2 8-kor a Zeneakadémián
MESSIAHN-EST

okt. 9-én 1/2 8-kor a Zeneakadémián
SCHÖNBERG ENSEMBLE /Hollandia/

okt. 9-én de. 11-kor Az Orvostudományi Egyetem Disztermében
/VII. Nagyvárad tér 4./

ELEKTRONIKUS HANGVERSENY

Jegyek válthatók az Országos Filharmónia jegypénztárában és
a Zeneakadémián